

VAS ÉS FÉMMUNKÁS

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Országos Szövetségének Hivatalos Közlönye

Előfizetési ára:
Egész évre 60 Lei, félévre 30 Lei,
negyedévre 15 L. egyes szám 5 Lei

Megjelenik minden hó 1-én

XIII-ik évfolyam 1932 május 1 2-5. szám

Szerkeztőség és kiadóhivatal:
Bukarest, VI. Strada Isvor 38 sz.
Sürgőnycim: „Fermetál” Bukarest

Május 1.

Párisban 1889-ben tartott nemzetközi szocialista munkás kongresszus mondta ki május elsejének világ ünnepé avatását. Es 1890-ben zajlott le először ennek a napnak gyönyörű ünnepe. Ez az ünnep egyesíti fajra, nemre és valásra való tekintet nélkül, a népek millióit egyetlen cél érdekében; a cél hogy a becsületes verejtékes munka ellenében ugyancsak becsületes és emberséges életmód biztosításék minden dolgozó ember számára a föld kerekén.

Milyen egyszerűen hangzik: „emberséges életmód biztosításék minden dolgozó ember számára a föld kerekén”. Milyen magától értedődő, ha csak így papírra vetjük, amíg csak jámbor ohajként hangoztatjuk, addig nem irányul felénk a gazdagok világának haragja, de amely pillanatban követelés képpen hangzik el, amely pillanatban tömegmozgalommá fejlődik, ennek hangoztatása, akkor már határtalan gyűlölet és félelem fogja el őket.

Negyvenhárom évvel ezelőtt és még sok helyen ma is május elsejének megünneplését tiltják. Ami azt jelenti, hogy az éhező és nyomorgó népnek nem akarják megengedni, hogy a féktelen elnyomás ellen tiltakozzon és emberséges életlehetőséget követeljen. Az emberi jogok pusztá követelése bűn volt a kapitalizmus szemében és bűn még ma is. Negyvenhárom évvel ezelőtt irtóhadjáratot indítottak mindazok ellen, akik a nép felszabadításának szolgálatába szegődtek. Hosszu évtizedek keltek amíg a munkásság kiverekedte magának a jogot, hogy május elsejét az igaz ügyhöz méltóan megünnepelje és követeléseit jogosságának az egész világon egyszerre egy napon, egy emberként hangot adjon. Es hiába emelkedtek szurony erdők a munkásság ellen, hiába suhogott az éhség szeges korbácsa a munkásság feje felett, az öntudatra ébredt proletáriátus nem hátrált meg.

Mi volt negyvenhárom évvel ezelőtt? A kapitalizmus féktelen uralma egyfelől és az öntudatra ébredés hajnalán levő elnyomott proletáriátus másfelől.

A munkásság már akkor érezte a túl hosszú munkaidőnek káros voltát úgy gazdasági mind szociális téren egyaránt. Es éppen ezért követelése között első helyett foglalt a három nyolcas, 8 órai munkaidő, 8 órai szorakozáspihenés és 8 órai alvás, Balgáknak, munkakerülőeknek nevezték a kapitalisták s általában a burzsoázia a munkásságot ennek követelése miatt. Senki sem hit a 8 órai munkaidő lehetőségében csupán a szocialista munkásságnak volt ez erős hite, aminek lehetőségét Marx gazdaságtantételei bizonyították és ma már a 10, 14 és 16 órás munkaidő minden modern államban csak a múlt emlékében van meg. Ma már nem a 8 órai munkaidőért folyik a küzdelem, hanem a 36 órás heti munkaidőért, ami nem utópia, hanem gazdasági szükség-szerűség.

Ez a legfényesebb bizonyítéka a szocialista gazdasági elmélet helyességének.

A munkásság május elsejének ünnepé avatásával és a 8 órai munkaidőért való követelésével párhuzamosan a munkásvédő törvényekért is harcot indított. Harcot indított a politikai jogaiért az egyesülés, gyülekezés és sajtószabadságért, amely jogokat évszázadokon keresz-

tül kizárólag csak a vagyonos osztályok birtokoltak. A munkásság már akkor felismerte azt az erőt és hatalmat amit a szabadsajtó képvisel és ami a szervezkedésben rejlik. Érezte, tudta, hogy enélkül nem tudja érdekeit megvédeni a kapitalizmussal és az azt képviselő államhatalommal szemben. Felismerte osztályhelyzetét és azt, hogy a nemzetközi kapitalizmussal szemben csak országhatárokon túl terjedő, az egész világot átfogó erős és hatalmas nemzetközi munkás szervezet veheti fel a harcot. Es ezért hozzáfogott a politikai szervezetei mellett kiépíteni az osztályharcos munkás szakszervezeteket. Különösen a nyugateurópai ipari államokban alakultak meg ezek a szakmai szervezetek, amelyek szoros kapcsolatot tartottak fenn egymással és rövidesen ki is építették a nemzetközi szakmai szövetségeket, (ma már 28 ilyen szakmai Szövetség van 15 millió taggal. Ezek között a Vasmunkás Internacionálé is amelynek 1.800.000 tagja van).

A nemzetközi kapitalizmus határt nem ismerő kizsákmányolásának következtében a szervezkedés gondolatával megismerkedett ipari munkásság már nemcsak védekező álláspontra helyezkedik, hanem támadólag lép fel a tőkével szemben. Hatalmas sztrájkokban nyilvánul meg a munkásság végső elkeseredése. Ezek a megmozdulások rémületbe ejtették a kapitalizmust. Szigorú törvényeket hoztak. A szakszervezeteket bezárták, a szervezett munkásságot üldözik, a vezetőket börtönbe vetik és sokszor országhatárokon túl toloncolják őket. Ezek az embertelen üldözések azonban még csak jobban és jobban kiállították a munkástömegekben szervezetei iránti ragaszkodásukat és a Szocializmusba vetett hitet, s azt a tudatot, hogy osztályhelyzetének megjavítását csak a maga küzdelmei árán érheti el.

Igen, negyvenhárom éve folyik a küzdelem egyenlőtlen fegyverekkel. Mert a tőke urai a kényelem, a pompa, a fény és jólét birtokában vannak. Őket nem üzi a kenyér gond, nekik minden nap ünnep, kalács a kenyérük. Gyermekük nem nélkülözik az édes otthon melegét nem nézik keserves lemondó lélekkel a gyermeki ész részére kitalált kedvességeket. Az ök érdekeiket szolgálja az államhatalom minden irányu megnyilvánulása.

A másik harci fronton küzd a proletáriátus aki szűkös napi bérért dolgozik, amit ha ma nem kap meg, holnap már nincs mit ennie. Ha nincs munka, nincs kenyér. Es hányszor van ez így. Hányszor van, hogy gyermekeinek feleségének se ruha, se kenyér és sokszor nincs még az se hová fejét nyugvóra lehajtsa. Es ha mindezekért lázong: jön a börtön és fegyvergolyó. Csupán egy fegyvere van a munkásságnak ami vigaszt és reményt nyújt: az igazság, a mely a mi oldalunkon van. Igazunk tudatában küzdünk, szenvedünk és áldozunk. A történelem megismertette velünk, hogy az igaz fegyverrel küzdők nem veszhetnek el. Es eere tanítot minket a 43 Május.

Igen egyenlőtlen fegyverekkel küzdöttünk, ezernyi akadályokat kellett leküzdeni, hogy meg alapozzuk a Marxi tudományos alapokon nyugvó öntudatos modern munkásmozgalmat.

Az alapok le vannak fektetve, célunk ki van tűzve, az út meg van határozva, csak tovább kell ezen haladni! Nem lehet már messze a

végső diadal. Különösen most van szükség a kitartásra a szervezetség istápolására, soraink szorosabba fűzésére amikor a sebzett kapitalizmus utolsó erőfeszítésével igyekszik menteni letűnőfélben levő hatalmát.

A kapitalizmus a világháboru után, de főként napjainkban olyan válságba jutott és olyan katasztrófát zúdított az emberiség nyakába amilyent a történelem nem ismer. Ez a gazdasági katasztrófa nem abban nyilvánul meg, hogy hiány volna a termelt javakban, hanem éppen az ellenkezője, a termelt javak túlhalmozása az okozója a katasztrófának. A termelőeszközök birtokosai a termelési lehetőségek túlracionálizálásával olyan gazdasági anarhiát idéztek elő, amiből kivezető utat nem találnak. Csak egyetlen út van, amely a gazdasági csődből kivezet a kollektív termelés és kollektív fogyasztás, vagyis a szocialista termelési rendszer, amelyre rátérni azonban nem akarnak, annak ellenére, hogy az egész polgári társadalom, az eddigi tőkés társadalmi rendszerben vetett hittében, bizalmában megrendült — hisz máma már nincs jó és nyugodt életet élő intellektuel osztály, nincs falusi gondmentes középbirtokos, nincs városi jól szituált polgárság, ma már csak két osztály van teljes kialakulóban: a gazdagok és szegények osztálya.

A tőkésék, a gazdasági válság leküzdésére csak a munkabérek letörését, a munkaidő meghosszabítását, a munkás védő törvények lábbaltiprását, a munkanélküliség s általában a nyomor és szenvedés fokozását, artíák egyedülit eszközhnek. Ezzel szemben a proletáriátus kötelessége harcolni a kapitalizmus eme újabb támadása ellen. A munkásság a maga követeléseit kell szembeállítsa és pedig: követelnie kell a munkaidő leszállítását, a létminimum megállapítását, a szociális törvények kiépítését s azok szigorú betartását. A női és gyermek munka védelmét s általában az emberi élet és erő megbecsülését. Ez legyen a munkásság határozott válassza a kapitalizmusnak.

Vasmunkás szaktársak! Akik végig éltetek egy minden szenvedéssel telített elmúlt esztendő, akiket a munkanélküliség a meglévő keserű kenyértől is megfosztott, akik sokszor könnyes szemmel néztetek feleségeitek és gyermekeitek sápadt beesett és inségtől szenvedő arcát, ne veszítsétek el bizalmatokat. Ne rendüljete meg, a szocializmusba vetett hitetekben. Küzdjete tovább a hatalmas nagy nemzetközi munkáshadsereg zászlója alatt, hogy méltó részesei lehessete az elkövetkezendő jobb és boldogabb jövőnek, ami már nem lehet messze.

Negyvenharmadik május még nem teljes ünnep, még harcos nap. Millió és millió munkássziv dobban e ragyogó napon egyszerre és ugyanannyi tesz fogadalmat a Szocializmus mellett, hogy folytatni fogja a harcot

a jobblétért,
az igazságért
és a világkéért.

(bs)

A resicai munkásság megmozdulása

Mindnyájunk akarata ellenére a resicai, munkásság helyzete nem bír nyugvó pontra jutni. A hangulat izásba jött s ennek indoka a hátralékos munkabérek kinemfizetése 4-5 hónapról visszamenőleg. Tudhat-e valaki borzasztóbb helyzetet csak elképzelné is mint azt, hogy a munkás meg legyen fosztva hosszú időn keresztül a munkabérétől. S mert megfosztják a munkaértékétől, a legteljesebb nyomor közepette tengeti életét. Nem beszélünk az 1300 nyomorgó munkanélkülről. Ezek már csak a város jóindulatából és kegyelméből tengetik sanyaru életüket. Nem beszélünk a többi 700 munkanélkülről, akik nem resicai lakosok és így még a kegyelemtől is elesnek. A nyomor foka ezek és azok részére is a tetőfokot régen túlhaladta és ha a munkásság még nem vesztette el az egyensúlyát ez kizárólag a szakszervezeti és pártnyelésnek tudható be. Fel kell vessünk egy kérdést? Hova, merre és meddig fog ez így menni?

Az bizonyos, a kapitalista és gazdasági krízis minden irányu következményeit pontosan megállapítani nem lehet, azonban az, hogy a kapitalizmus a csőd szélén áll, az is bizonyos. Egy új gazdasági fellendülést és virágzást várni nem szabad, mert nem következhet be. A munkanélküliség hadseregének millióit a kapitalizmus kénytelen téttlenségre ítélni ahelyett, hogy ezen erőket a társadalom javára foglalkoztatná.

Ime tehát a kapitalista termelés ellenmondása. Resica máskor a nemzeti iparnak erős alapja volt, ma a szenvedések és könnyek területe.

A resicai vasas csoport vezetősége április 6-án a bizalmi üléssel együtt ülést tartott és itt elhatározták, hogy az illetékes fórumokhoz küldöttéket menesztetnek. A küldöttégek tagjai Bernau Petru, Lindner Carol és Mustejiu Iosif. A temesvári munkaügyi Ispektornak a küldöttégek bejelentette a munkásság helyzetét s most már az Inspektorátussal közösen a bukaresti Munkaügyi Miniszteriumba jártak el az ügy elintézésé végett.

A munkás delegátusok a munkaügyi miniszteriumnak az alábbi követelést terjesztették elő:

1. Az 1931. december és 1932. január, február, március havi hátralékos fizetések azonnali folyósítását, ugyszintén a hátralékos nyugdíjak sürgős kifizetését.

2. Az elbocsátások azonnali megszüntetését,

3. A munkanélküliek támogatására ígért 100,000 lej sürgős kiutalását.

A munkaügyi miniszterium a kiküldöttekkel folytatott tanácskozások folyamán ígéretet tett, hogy április 18-19-ig Resicának 23 millió lej folyósítanak, ugyanis ennyit tesz ki a munkabérek teljes összege Auschnit által kimutatott adatok alapján, Március hónap kivételével.

A munkanélküliek támogatására ígért 100 ezer lej állítólag 1932. március 14-én elküldötték Krassó prefektusának, minthogy ez ideig nem érkezett meg ez ügyben távirati intézkedések mentek az összeg átadására a városi tanácsnak.

Az elbocsátásokkal kapcsolatos ügyre vonatkozólag kedvező ígéretet tettek. A hadügyi miniszterium közelebb egy nagyobb megrendést eszközöl Resicán, ennél fogva a terbe vett elbocsátásoknak egy részét visszavonják. Természetszerű a munkások kiküldöttei nem mentek bele abba hogy csak egy részét tartásák vissza, hanem követelték az összes munkások foglalkoztatását és e célból az összes munkások hajlandók még rövidebb munkaidőt dolgozni felváltva.

Az U. D. R. vállalat a munkásság nyomorából is hasznát akar húzni. Nem többet akar mint azt, hogy a munkások álljanak el a munkaszervezés törvényében levő jogaitól s ez esetben a vállalat hajlandó lenne a terbe vett elbocsátásokat visszavonni.

Magától értetődő hogy ilyen megalázó és szegényteljes föltételt a munkások nem fogadták el.

A munkás kiküldöttek, a munkanélküliek

Az állami fémhányák munkásainak kollektivszerződése

Az erdélyi állami fémhányák és vasipari üzemek igazgatósága és munkásai között fenálló kollektivszerződés 1931 December 31-én járt le. Ezek az üzemek a komercializálási törvény alapján autonóm joggal rendelkeznek és a kereskedelmi és iparügyi miniszterium fenhatósága alatt állanak.

December 18-19-én a felek békéltető tárgyalásokat folytattak az új kollektivszerződés megkötése irányában, de ezek a tárgyalások nem hozták meg a kívánt eredményt. A sztrájk törvény rendelkezései alapján a konfliktus döntés végett a semmitőszékhez került.

A döntőbíró augusztus 10-én meghozta a döntését. Helyszűke miatt csak azokat a fontosabb pontokat közöljük, amelyek a vajdahunyadi vasipari munkásságot és általában az állami vasipari üzemekben dolgozó munkásságot érint:

3. cikk. A túlórába végzett munkák akár akordban, akár órábérben vannak, ha a rendes munkapokban végeztek el, és 8 órán túl vannak 50% pótdíjjal fizetendők, alapul véve az alaphéretet, amelyekben a drágasági pótlék nem foglalatik be.

26. cikk utolsó bekezdés. Vasárnap és ünnepnapokon végzett munkák a rendes munkabéren felül 50% pótdíjjal fizetendők.

27. cikk. Az olvasztó kemencéknél valamint a zuzdánál és általában a folytatolagos jelleggel levő helyeken a vasárnapi munkaidő 50%-os pótdíjjal fizetendő az esetben ha az előző héten a munkás mind a hat műszakot kidolgozta. Ha indokolatlanul hiányzott egy műszakot a túlóra 30%-al, ha két műszakot hiányzott 20%-al fizetendő, ha pedig három indokolatlan műszakot hiányzott túlórára a munkás nem jogosult.

A kényszerhelyzetből eredő távolmaradás nem lesz hiányszánnak tekintve.

28. cikk. Olyan éjjeli túlmunkák után amikor a munkást ennek elvégzésére hazulról behívják anélkül hogy előzőleg értesítették volna, 70%-os pótdíj jár, a rendes munkabéren kívül.

29. cikk. 1-3 évi szolgálattal bíró munkás 7 napi fizetéses szabadságban, 3-5 évig 10 napi fizetéses szabadságban, 5-10 évig 14 napi fizetéses szabadságban részesül.

Ezen szolgálton felül minden év után még egy-egy nap folyósítandó legfeljebb 30 napig.

A tanulók évente 15 napi pihenő szabadságot élveznek.

Megjegyzés: A bírósági határozat részletes rendelkezést tartalmaz a fizetéses szabadságra vonatkozóan.

34. cikk. A munkabérek minden hó 20-ig kifizetendők a munkásságnak. Azon munkabérek után melyeket a hó végén fizettek ki, ezen időpont lejártá után 9% késedelmi kamattal fizetendő tekintet nélkül a sztrájk törvény 34-ik paragrafusában előirt kártalanítási kötelezettségre.

42. cikk. A szakmunkások (ipari munkások) akik a 22-ik cikk rendelkezései értelmében képesítve vannak, 4 osztályban sorozandók és egy műszakra az I-ső oszt. 82 lejt (nyolcvankettő), a II-od oszt. 78 lejt (hetvennyolc), a III-ad oszt. 72 lejt (hetvenkettő) és IV-ik oszt. 68 lejt (hatvannyolc) kapnak.

A szakmunkások részére két új osztály létesül, akik az első osztályban műszakonként 54 lejt (ötvennégy), a II-od osztályban 45 lejt (negyvenöt) kapnak.

Megjegyzés: A munkabérek 10%-ig vannak leszállítva, az előző szerződésben foglalt munkabérekhez viszonyítva.

A drágasági pótlék családtagonként 3 lejről 2 lejre van leszállítva.

62. cikk. Az évi tiszta jövedelemből a bányatörvény 43. cikkének értelmében egy 15%-os haszonrészeselet kapnak a munkások és a tisztviselők miután előzőleg a bányatörvény által előirt levonások a nyereségből levonattak.

A természetbeni kedvezmények továbbra is úgy mint a multban folyósítandók.

67. cikk. Jelen határozat érvénybe lép kötelező ha-

foglalkoztatására kérték azt, hogy Caránsebes-Resica vasúti vonal kiépítésének munkálatait adják oda Resicának. Az U. D. R. társaság kötelezettséget vállalt az erre vonatkozó munkák terveinek sürgős elkészítését és benyújtását. A C.F.R. 3 millió lejt a pénzügyminiszterium 5 millió lejt fognak állítólag előlegként folyósítani minden hónapban ezen munkálatokra.

Amint a fentiekből látható az ígéretekben bővelkedünk. A fizetésekre a munkák megkezdésére, a munkás elbocsátások visszavonására vonatkozó határozott ígéretek adtak az illetékes fórumok.

Talán nem lesznek ezek üres ígéretek, hanem valóban megvalósulnak. Ellenkező esetben előre láthatólag befog következni a katasztrófa.

Másfélórás sztrájk

A helyzet súlyosságát jellemzi az a körülmény, hogy a munkásság április 11-én másfélórás sztrájkot mondott ki.

tállyal mindkét félre nézve 1932 január 1-től 1932 december 1-ig.

A sárga szervezetek szegényteljes magatartása

Ha a döntőbíró a munkabérek leszállítását és a munkafeltételek rosszabodását határozta el, úgy ez igen nagy mértékben az ugynevezett sárga szervezetek vezetőinek köszönhető. Ezen szervezetek képviselői, butaságból és demagogiából kifolyólag akciót indítottak a régi szerződés felmondására, hollott jól tudhatták, hogy az új kollektivszerződés munkabér leszállítást von maga után. De megtették ezt, hogy méltóképp szolgálják a kapitalizmust.

Az állami fémhányákban és vasipari üzemekben dolgozó munkásság most már tisztán láthat a jövőben és valószínű meg fogja találni a védekezés módszereit is azok ellen, akik a „nemzeti szakszervezetek” címe alatt a munkásságot minden alkalommal hátbatámadják.

Két érdeket: a munkásokét és a munkaadókét is egyszerre szolgálni nem lehet. Esők a kettőből választottak egyet: Beállottak a munkaadók szolgálatába és ütnek a munkásságon minden erejükkel, ahol csak lehet.

A vajdahunyadi munkásság helyzete

A vajdahunyadi vasipari üzeménél mintegy 20 munkanélküli szakmunkás és 40 nem képesített munkanélküli munkás van. Ezek legnagyobb része szervezetlen.

Az olvasztókemence már nem működik 1931 december 15. óta. Az itt dolgozó munkások más munkakörben nyertek elhelyezést.

Rendes viszonyok között itt 2000 munkás dolgozott, ma alig van 500.

A munkák általában akordban készülnek el, az akordot pedig a mester, vagy a mérnök állapítja meg. Az akkordberek olyan silányan vannak megállapítva, hogy sok esetben a munkás nem keresi meg akkordban még az alapbérét sem.

A bérkifizetéseket igen nagy késedelemmel eszközlik. Sok esetben 4-5 hónapi késedelem is előállnak.

A bérek kinemfizetése miatt 1932 február 10-én kénytelenek voltunk a pénzügyminiszteriumban közbejárni és itt a sürgős lépések megtételét kérni.

A fogyasztási szövetkezet

Egy pár sorban foglalkoznunk kell a fogyasztási szövetkezettel is. A jövő valószínű lehetővé fogja tenni, hogy e kérdéssel részletesebben foglalkozzunk és minden itt előforduló disznóságot nyilvánosságra hozzunk.

Halottaink:

Dobák János, Satu Mare 2000 lej temetkezési segély. Husz Stefan, Toplesti, 5000 lej temetkezési segély. Lápádat Felician, Nádrag, 5000 lej temetkezési segély. Csunda Ioan, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Bogar Ioan, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Bifalvi Lajos, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Kacsarik Andor, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Merik Franz, Anina, 5000 lej temetkezési segély. Bucher Antal, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Agárdi Stefan, Resica 5000 lej temetkezési segély. Grejdan László, Cluj, 5000 lej temetkezési segély. Bara József, Anina, 5000 lej temetkezési segély. Friedrich Anton, Anina, 5000 lej temetkezési segély. Iändl Karoly, Anina, 5000 lej temetkezési segély. Bara József, Anina, 2000 lej temetkezési segély. Boga János, Cluj, 2000 temetkezési segély. Hribal Franz, Lupény, 2000 lej temetkezési segély. Garancz József, Lupény, 2000 lej temetkezési segély. Baczur József, Resica, 5000 lej temetkezési segély. Hoffman, József, Turda, 4000 lej temetkezési segély. Kumher József, Anina, 5000 lej temetkezési segély. Hindenai Rudolf, Brăila, 4000 lej temetkezési segély. Szakács Francisc, Hunedoara.

A törvényszéki végzés Vasilescu ellen szól

Vasilescu Stefan volt prahovavölgyi kerületi tükár, amidön ezen állásából eltávozott nem számolt le 31199 lejtel. Nevezetett a Szövetség bepe-relte és a Ploesti törvényszék meghozta az ítéletét, mely szerint, Vasilescu kötelezi az összeg kifizetésére és a perköltségek megtérítésére.

Minden ország Munkásságához!

Május a munka nagy ünnepének alkalmával a nemzetközi szakszervezeti szövetség újból szót emel a nemzetközi szolidaritás eszméje mellett.

Mindenütt, minden ország határán át, hallassék e kiáltás szava, mint egy harci jelszó, amelynek az a jelentősége, hogy összekovácsolja a munkásság erejét a kapitalizmussal szemben. Mindenki tudatában kell legyen annak, hogy van még egy erő amely képes a társadalmat megmenteni a végpusztulástól, képes egy új világot teremteni. A ma még létező kapitalista rendszert, már nem lehet tekinteni uralkodó gazdasági rendszernek mert ő uralkodását a saját termelő eszközei fölött a technika és a javak elosztása felett elvesztette. Az a kapitalizmus amely a legésszerűbb gazdasági rendszerrel dicsekedik, a legtékozlóbb rendszerre vált.

A kapitalista osztály kezében a technika az emberiség átka. A helyzettel szemben való tehetetlenségük következtében, a mai gazdaságpolitikai vezetők és államférfiak, az újabb akadályok gördítésével és az elszigeteltség politikájával a kapitalizmus által felhalmozott javakat megszemmisítik.

Ők már képtelenek a munkanélküli erőket mozgásba hozni és a gyáraikban levő gépeik a rozsdá martalékká válnak.

Kötelességünk tüntetni e Május elseje alkalmával annak érdekében hogy a munkamezejéről kiszorított munkástársaink munkaalkalomhoz jussanak. Mindent el kell követni ami az ügynek használ.

Ezért a nemzetközi szakszervezeti szövetség követeli a munkaidő általános leszállítását és a 40 órás munkahét bevezetését. Egyszermind az utból el kelt háritani mindazt, ami a munkaalkalmak lehetőségének útjában áll. A hibás racionalizálás helyébe öntudatos vezetés szükséges, az elszigeteltség helyett az erők összegyűjtése, a javak megsemmisítése helyett, az alkotás. A nemzetközi szakszervezeti szövetség 14 millió tag és 25 millió munkanélküli nevében követeli, hogy a kapitalista gazdasági rendszerből eredő csődnek következtetései vonassanak le. A munka eme ünnepén követeljük a teljes lefegyverkezést, mert a mai fegyverkezés egy veszedelmes háborúnak csiráit hordozza magában. A mi jelszavunkat «lé a háboruval» megerősítjük e felkiáltással: «A háborus eszközöket semmisítsétek meg». Nem eshet áldozatul a világ a fegyverkezési ipar érdekeiért. A népek frontot kell alkossanak közös ellenségükkel szemben amely nem más mint a fegyverkezési ipar. Mi az emberiség öntudatához apellálunk három millió áldozat nevében.

A fegyvergyárosok profit éhségével szemben, akik milliók halálából és a javak pusztulásából akarnak megélni, mi szembeállítjuk az alkotó munkások határozott békekívánását. Még sohasem volt olyan nagy szükség a népek egymásrataltságra és a nemzetközi szolidaritásra, mint a mai krízis idejében, amidőn a fascista és háborus veszedelem fenyeget. A nemzetközi gazdasági és társadalmi problémák megoldása sosem vált olyannyira szükségessé, mint a mai időkben.

A próletáriátus ezen időkben még szorosabbá kell kapcsait összefűzze, a szolidaritást még jobban kimélyítse. Helyzetének megjavítását egyedül csak a saját erejétől várhatja.

Le a háboruval! Le a háborus iparral! Eljen a béke, a népekközötti egyetértés a leszerelés!

Le a kapitalista anarhiával, a munkanélküliséggel és a tömeg éheztetéssel!
Eljen a céltudatos kollektívtermelés! Munkát és kenyeret mindenki számára!

A Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség.

Az aninai vasmunkások helyicsoportjának 1931. évi zárszámadása

Szövetségi elszámolás

Bevétel		Kiadás	
	Lei		Lei
1 beiratási díj à 10	10.—	Betegsegély	16744.—
30 beiratási díj à 5	150.—	Munkanélküli segély	102600.—
31 tagkönyvdíj à 10	310.—	Járulékonként 6 bani	718.74
3323 hetijárulék I oszt.	66460.—	20% a csoportnak	34180.—
4470 " II. oszt.	62580.—	Központi vezetőségi ülés költségek	11555.—
4186 " III. oszt.	41860.—	Előleg visszafizet a csoport	28433.60
Előleg a Szövetségtől	25190.80	Kézpénz a Szövetségnek	17072.38
Előleg a csoporttól	15714.92	Rendkívüli segély	300.—
		Különböző segélyek	672.—
Összesen	212275.72	Összesen	212275.72

Csoport elszámolás

Bevétel		Kiadás	
	Lei		Lei
Kézpénz 1930-ról	5083.02	Kongresszusi és kiküldet. költs.	14499.—
20% a csoportnak	34180.—	Rendkívüli segélyek	3490.—
Előleg visszafizetés	27433.60	Könyv és agit. (Câmp. isk.)	7784.—
Adományozás	3320.—	Administr. és házbér	3420.—
Makulatura papirból	496.—	Tiszteletdíj	8740.—
		Munkabér veszteség megtérítése	5933.—
		Különböző kiadások	3323.50
		Előleg a Szövetségnek	15714.92
		Kézpénz 1932. január 1-én	8608.20
Összesen	71512.62	Összesen	71512.62

Az aninai vas- és fémmunkások helyicsoportjának 1931. évi pénztári jelentése a tartalék és temetkezési alapról.

Bevétel		Kiadás	
	Lei		Lei
3323 hetijárulék tart. alap à 4 lej	13292.—	Kézpénz a Szövetségnek	38397.—
4470 " " " à 2 "	8940.—		
4187 " " " à 1 "	4186.—		
11979 " temetkezési alap	11979.—		
Összesen	38397.—	Összesen	38397.—

Elnök: Klein Ioan.

Ellenőrök: Vagner Ioan, Graf Carol.

Jegyző: Varga András.

Pénztárnok: Snovák József.

Májusi ének

Május! Te zengő, virágos csoda!

Élettakasztó, csókos, ifju álom...

Pogány lelkemnek minden verőfénye

Szent áldozásra kék egedbe szálljon.

Te álomszövő, mámoros gyönyör,

Ki a mosolyt és a harmatot fakasztod;

Hullasd ma fényed minden dolgozóra,

S benne harcokra serkentő malasztod.

Ó, mert Te vagy a vágyak teljessége,

Virágos méhed szebb jövőt fogan.

Bibortengerből fölkelő napodra

Mikor tekintünk végre — boldogan.

Mindent átható őserőd sugára

Törje át már a rettentő ködöt, —

Mit az arany lelkelen kapzsisága

Gomolgat a gyenge lelkek fölött.

Ó, tedd szabaddá, Emberré az embert

Ki izzadón dolgozva is dalol:

A gyár füstjében, a napos mezőkön,

Vagy sötét bányák mélyén valahol...

Adj kezet nekünk izzót és merészet,

Hogy szikrát fogjon forrongó agyunk, —

S ráeszméljünk májusi pirkadatkor

Arra, hogy erő, hatalom vagyunk!

Acélos karunk minden lendülése

Hasznót, pompát, uj csillogást fakaszt, —

Es mi, kik erőt, vért, pazarlunk érte,

Csak gyengülünk, de nem élvezzük azt!

Legyen már egyszer mienk is az élet,

Kik dolgozunk és életet adunk;

Ne csak azoknak vessünk kik henyélnek,

Jön a nyár, — aratni akarunk!

Aratni fogunk dus meződön: Élet!

A munka minket emel s nem aláz.

Kezet fogunk egy nagy napon testvérek,

S felénk hajlik minden aranykalász.

Jön egy gyönyörű, zengődalú Május,

A sziv és munka megáldott kora, —

Mikor meghal a gyűlölet a földön,

Es föltámadni nem is fog — soha!

LEVELEKY ZOLTÁN

Nyilatkozat

Alulírott sajnálatoml fejezem ki, hogy 1928-ban Kolozsváron a Renner börgyári sztrájk alkalmával nem vettem magam alá az amszterdami irányzatú cluji vasmunkás csoport által indított bérmozgalom feltételeinek. Azóta belátom hibámat és kérem a csoportba való felvételemet. Egyben ígérem, hogy a jövőben szervezett munkáshoz hiven a szervezett határozatainak alávetem magam.

Cluj, 1932. március 2.

Török József, szerelő.

Kizárás

A Lupényi helyicsoport vezetősége március hó 16-án tartott vezetőségi ülésen foglalkozott Kis János szervezett ellenes magatartásának ügyével. A csoport vezetősége Kis Jánost közp. sz. 7777. szül. 1898. szept. 20-án az alapszabályok 10-ik pontja alapján a szervezett kebeléből kizárta.

Lupényi Vas- és Fémmunkások Helyicsoportja.

Moldován Martin elnök.

Borsai Oszkár titkár.

Olvassátok és terjesszétek a
„Munkás Ujság”-ot

